

Predmet C-318/21**Sažetak zahtjeva za prethodnu odluku sastavljen na temelju članka 98.
stavka 1. Poslovnika Suda****Datum podnošenja:**

21. svibnja 2021.

Sud koji je uputio zahtjev:

Administratīvā apgabaltiesa (Latvija)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

11. svibnja 2021.

Tužitelj:

SIA STOCKHOLM SCHOOL OF ECONOMICS IN RIGA

Tuženik:

Latvijas Zinātnes padome

Predmet glavnog postupka

Žalba društva SIA STOCKHOLM SCHOOL OF ECONOMICS IN RIGA protiv presude Administratīvā rajona tiese (Općinski upravni sud, Latvija) od 8. lipnja 2020. kojom je odbijena tužba koju je podnijelo navedeno društvo i u kojoj je zahtijevalo da se odluka Latvijas Zinātnes padomea (Znanstveno vijeće Latvije) od 19. rujna 2019. proglasi nezakonom te da mu se prizna pravo na naknadu imovinske štete u iznosu od 300 000 eura.

Predmet i pravna osnova zahtjeva za prethodnu odluku

U skladu s člankom 267. UFEU-a sud koji je uputio zahtjev traži, u pisanom dijelu postupka u predmetnom slučaju, tumačenje članka 2. točke 83. Uredbe Komisije (EU) br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije radi utvrđivanja može li se subjekt, u čijem se predmetu poslovanja nalazi i neovisno provođenje temeljnog istraživanja, industrijskog istraživanja ili eksperimentalnog razvoja ili upoznavanje s

rezultatima tih djelatnosti široke javnosti putem predavanja, objavljivanja ili prijenosa znanja, ali koji se velikim dijelom financira prihodima od ekonomskih djelatnosti, smatrati organizacijom za istraživanje i širenje znanja. Sud koji je uputio zahtjev također želi da se u svrhu te kvalifikacije razjasni je li opravdano primijeniti zahtjev koji se odnosi na omjer financiranja (prihodi i troškovi) ekonomskih i neekonomskih djelatnosti i, u tom slučaju, koji je u tu svrhu postotak financiranja ekonomskih i neekonomskih djelatnosti.

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 2. točku 83. Uredbe Komisije (EU) br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije tumačiti na način da se subjekt (na primjer, sveučilišta ili istraživački centri, agencije za prijenos tehnologije, posrednici u inovaciji ili virtualni kolaborativni subjekti usmjereni na istraživanje), u čijem se predmetu poslovanja nalazi i neovisno provođenje temeljnog istraživanja, industrijskog istraživanja ili eksperimentalnog razvoja ili upoznavanje s rezultatima tih djelatnosti široke javnosti putem predavanja, objavljivanja ili prijenosa znanja, ali koji se velikim dijelom financira prihodima od ekonomskih djelatnosti, može smatrati organizacijom za istraživanje i širenje znanja?

2. Je li opravdano primijeniti zahtjev koji se odnosi na omjer financiranja (prihodi i troškovi) ekonomskih i neekonomskih djelatnosti kako bi se utvrdilo ispunjava li subjekt zahtjev iz članka 2. točke 83. Uredbe Komisije (EU) br. 651/2014 od 17. lipnja 2014 o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, koji se odnosi na to da je glavni cilj djelatnosti subjekta neovisno provoditi temeljno istraživanje, industrijsko istraživanje ili eksperimentalni razvoj ili s rezultatima tih djelatnosti upoznati široku javnosti putem predavanja, objavljivanja ili prijenosa znanja?

3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo prethodno pitanje, koji mora biti postotak financiranja ekonomskih i neekonomskih djelatnosti kako bi se utvrdilo je li glavni cilj djelatnosti subjekta neovisno provoditi temeljno istraživanje, industrijsko istraživanje ili eksperimentalni razvoj ili s rezultatima tih djelatnosti upoznati široku javnosti putem predavanja, objavljivanja ili prijenosa znanja?

4. Treba li pravilo sadržano u članku 2. točki 83. Uredbe Komisije br. 651/2014 od 17. lipnja 2014 o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članka 107. i 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, u skladu s kojim poduzetnici koji mogu imati presudan utjecaj na predlagatelja projekta, na primjer kao njegovi vlasnici udjela ili članovi, mogu ne imati povlaštenu pristup rezultatima koje taj predlagatelj proizvede, tako da članovi ili vlasnici udjela navedenog predlagatelja mogu biti fizičke ili pravne osobe s ciljem ostvarivanja dobiti (uključujući pružanje

obrazovnih usluga koje se plaćaju) ili osobe osnovane kao neprofitne osobe (na primjer, udruga ili zaklada)?

Navedene odredbe prava Unije

Članak 107. stavak 1., članak 107. stavak 3. točka (c) i članak 179. stavci 1. i 2. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

Uvodna izjava 49. i članak 2. točka 83. Uredbe Komisije (EU) br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. o ocjenjivanju određenih kategorija potpora spojivima s unutarnjim tržištem u primjeni članaka 107. i 108. Ugovora

Točka 2.1. Komunikacije Europske komisije od 27. lipnja 2014. naslovljene „Okvir Zajednice za državne potpore za istraživanje i razvoj i inovacije” br. 2014/C 198/01

Navedene odredbe nacionalnog prava

Članak 2. točka 2. i članak 7. **Biedrību un nodibinājumu likumsa (Zakon o udrugama i zakladama)**

Članak 2. točka 2.: Zaklada [...] skup je dobara usmjerenih na postizanje cilja koji je naveo osnivač i neprofitne je prirode.

Članak 7. točka 1.: [...] zaklada ima pravo kao sporednu djelatnost obavljati ekonomsku djelatnost povezanu s održavanjem ili korištenjem vlastite imovine te druge ekonomske djelatnosti u svrhu postizanja svojih ciljeva.

Članak 7. točka 2.: Prihodi [...] zaklade mogu se koristiti isključivo za postizanje cilja navedenog u njezinu statutu. Prihodi od ekonomske djelatnosti koju obavlja zaklada ne mogu se raspodijeliti osnivačima.

Članci 1., 2., 4., 7. i 8. **Likumsa „Par Rīgas Ekonomikas augstskolu” (Zakon o Visokoj školi ekonomskih znanosti u Rigi)**, u skladu s kojima je tužitelj visokoškolska ustanova koja nudi akademsko obrazovanje, obavlja svoju djelatnost u ekonomskoj znanosti i služi interesima naroda Latvije, čiji ciljevi uključuju znanstveni razvoj, a jedna je od njegovih zadaća provedba temeljnih i primijenjenih istraživanja u ekonomskim znanostima.

Točke 2.7, 2.9 i 12.5 **Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 „Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība” (Uredba Vijeća ministara br. 725 od 12. prosinca 2017. o postupcima ocjenjivanja projekata temeljnih i primijenjenih istraživanja i upravljanja njihovim financiranjem)**

Točka 2.7.: Predlagatelj projekta: znanstvena ustanova upisana u Registar znanstvenih ustanova koja, neovisno o svojoj pravnoj osobnosti (javnog ili

privatnog prava) ili načinu financiranja u skladu sa zakonodavnim odredbama kojima se uređuju njezine djelatnosti (statut, poslovnik ili osnivački akt), obavlja glavne djelatnosti koje nisu ekonomske prirode i odgovara definiciji organizacije za istraživanje iz članka 2. točke 83. Uredbe (EU) br. 651/2014.

Točka 2.9.: Neekonomska glavna djelatnost: djelatnost organizacije za istraživanje koja nije obuhvaćena područjem djelatnosti utvrđenim u članku 107. stavku 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, uključujući:

2.9.1. obrazovne djelatnosti čiji je cilj povećati broj zaposlenih i njihove kvalifikacije;

2.9.2. neovisno istraživanje i razvoj s ciljem povećanja znanja i boljeg razumijevanja, uključujući zajedničko istraživanje i razvoj, pri čemu organizacija za istraživanje sudjeluje u učinkovitoj suradnji;

2.9.3. neisključivo i nediskriminacijsko širenje rezultata istraživanja, uključujući podučavanje, bazama podataka s otvorenim pristupom, otvorenim publikacijama ili računalnim programima s otvorenim kodom;

2.9.4. prijenos znanja i tehnologije, pod uvjetom da:

2.9.4.1. djelatnosti prijenosa znanja i tehnologije obavlja odjel organizacije za istraživanje ili društvo kći organizacije za istraživanje (trgovačko društvo u kojem matično društvo drži više od 50 % udjela ili u kojem matično društvo posjeduje većinu glasačkih prava i koje odgovara definiciji organizacije za istraživanje), organizacija za istraživanje zajedno s drugim organizacijama za istraživanje ili organizacija za istraživanje s trećim osobama na temelju sklopljenih ugovora o određenim uslugama u okviru konkurentnog natječajnog postupka.

2.9.4.2. Svi prihodi od te djelatnosti ponovno se ulažu u glavnu djelatnost organizacije za istraživanje.

Točka 12.5.: Vijeće ocjenjuje pridržava li se prijavljeni projekt sljedećih administrativnih kriterija: Projekt se provodi u znanstvenoj ustanovi koja ispunjava zahtjeve iz ove Uredbe.

Sažet prikaz činjenica i glavnog postupka

- 1 Znanstveno vijeće Latvije (u daljnjem tekstu: Vijeće) je 22. svibnja 2019. donijelo pravila o natječaju za projekte temeljnog i primijenjenog istraživanja za 2019. te je objavilo natječaj za projekte (u daljnjem tekstu: natječaj).
- 2 Tužitelj, društvo SIA STOCKHOLM SCHOOL OF ECONOMICS IN RIGA, na natječaj je prijavilo projekt „Analiza neiskorištenog resursa: veliki poduzetnici u baltičkim zemljama” (u daljnjem tekstu: predloženi projekt).

- 3 Odlukom Vijeća od 19. rujna 2019. (u daljnjem tekstu: odluka), tužiteljjev prijedlog projekta odbijen je jer nije ispunjavao kriterij dopuštenosti iz točke 12.5. Uredbe Vijeća ministara br. 725 od 12. prosinca 2017. o postupcima ocjenjivanja projekata temeljnih i primijenjenih istraživanja i upravljanja njihovim financiranjem (u daljnjem tekstu: Uredba br. 725), u skladu s kojom se projekt provodi „u znanstvenoj ustanovi koja ispunjava zahtjeve iz ove Uredbe”.
- 4 U svojoj je odluci Vijeće navelo da se tužitelj ne može smatrati znanstvenom ustanovom koja može zatražiti dodjelu sredstava iz državnog proračuna jer nije moguće utvrditi ispunjava li ona zahtjeve iz točke 2.7. Uredbe br. 725 i članka 2. točke 83. Uredbe Europske komisije br. 651/2014 od 17. lipnja 2014. (u daljnjem tekstu: Uredba br. 651/2014).
- 5 Taj se zaključak temelji na činjenici da je, kako proizlazi iz prijedloga projekta, 2018. omjer tužiteljevih neekonomskih djelatnosti bio 34 % u odnosu na 66 % ekonomskih djelatnosti. Stoga, Vijeće je zaključilo da je tužiteljeva glavna djelatnost trgovačke prirode i da se ne može smatrati da je njegov glavni predmet poslovanja neovisno provoditi temeljno istraživanje, industrijsko istraživanje ili eksperimentalni razvoj ili s rezultatima tih djelatnosti upoznati široku javnost putem predavanja, objavljivanja ili prijenosa znanja. Isto tako, prema mišljenju Vijeća, dokumenti koje je dostavio tužitelj ne sadržavaju nikakve informacije koje bi uputile na to da se svi tužiteljevi prihodi od glavne djelatnosti ponovno ulažu u navedenu glavnu djelatnost.
- 6 Tužitelj je podnio sudsku tužbu protiv odluke Vijeća u kojoj je ono zaključilo da se tužitelj ne može smatrati znanstvenom ustanovom u smislu Uredbe br. 725 te je istaknuo argumente koji se navode u nastavku.
- 7 Tužitelj je smatrao da ispunjava kriterij iz točke 12.5. Uredbe br. 725 jer je upisan u Registar znanstvenih ustanova i da, osim toga, obavlja neekonomsku glavnu djelatnost u smislu točke 2.9. navedene uredbe.
- 8 U tom je pogledu tužitelj dostavio dokumente kako bi dokazao da su financijski doprinosi glavne djelatnosti odvojeni od financijskih doprinosa ekonomskih djelatnosti te da se prihodi od tih tužiteljevih ekonomskih djelatnosti ponovno ulažu u glavnu djelatnost organizacije za istraživanje.
- 9 Tužitelj je isto tako naveo da Vijeće nije uzelo u obzir njegovu korporativnu strukturu. Prema tužiteljevu mišljenju, jedini je tužitelj član zaklada Rīgas Ekonomikas augstskola – Stockholm School of Economics in Riga koja je, na temelju članka 2. drugog stavka Zakona o udrugama i zakladama, neprofitna zaklada. Osim toga, tužitelj je tvrdio da se razlikuje od drugih subjekata privatnog prava jer je, u načelu, nemoguće da se prihodi koje ostvaruje ponovno ne ulože u njegovu glavnu djelatnost.
- 10 Prema tužiteljevu mišljenju, iz dokumenata koje je dostavio proizlazi da su sredstva koja je uložio u istraživačku djelatnost veća od prihoda koje je ostvario

od iste djelatnosti. Isto tako, tvrdio je da obavlja istraživačku djelatnost vlastitim sredstvima ili subvencijama za tu djelatnost.

- 11 Tužitelj smatra da iz Posebnog zakona o Visokoj školi ekonomskih znanosti u Rigi, odnosno propisa kojim se uređuju njegove djelatnosti, te iz statuta i osnivačkih pravila proizlazi da je jedan od oblika njegove glavne djelatnosti provođenje istraživanja i obavljanje znanstvenog rada.
- 12 Presudom od 8. lipnja 2020. Administratīvā rajona tiesa (Općinski upravni sud) odbila je tužiteljevu tužbu.
- 13 Prema mišljenju tog suda, jedno od tužiteljevih utvrđenih područja djelatnosti znanstvena je djelatnost u okviru koje se provode temeljna i primijenjena istraživanja u ekonomskim znanostima te se s rezultatima tih istraživanja upoznaje široku javnost. Taj sud smatra da tužitelj također može obavljati ekonomsku djelatnost koja nije zabranjena Zakonom o udrugama i zakladama.
- 14 Prema mišljenju Administratīvā rajona tiese (Općinski upravni sud), iz izvještaja o prometu za 2018., koji je priložen tužiteljevu prijedlogu projekta, proizlazi da prihodi i troškovi koji se odnose na tužiteljeve ekonomske djelatnosti prevladavaju (veći su) nad prihodima i troškovima neekonomskih djelatnosti. Stoga smatra da tužitelj nije među znanstvenim ustanovama za koje je predviđena dodjela državnog financiranja za provedbu temeljnih i primijenjenih istraživanja.
- 15 Prema mišljenju navedenog suda, iz Uredbe br. 725 i Uredbe br. 651/2014 proizlazi da, kako bi se moglo zatražiti financiranje temeljnog i primijenjenog istraživanja, neekonomske djelatnosti predlagatelja projekta moraju biti prevladavajuće ili u većinskom postotku.
- 16 Što se tiče izravne primjenjivosti Uredbe br. 651/2014, sud je istaknuo da se njome utvrđuju kategorije državnih potpora koje su spojive s unutarnjim tržištem te zajedničke odredbe za dodjelu državnih potpora, ali ne i konkretni kriteriji za odabir predlagatelja projekata. Stoga tvrdi da je, kako bi se smanjila neizvjesnost u pogledu upotrebe državnih potpora u ekonomskoj djelatnosti, latvijski zakonodavac predvidio da se državne potpore za provedbu temeljnih i primijenjenih istraživanja isplaćuju znanstvenim ustanovama čija glavna djelatnost (glavni predmet) nije povezana s ekonomskom djelatnošću.
- 17 Tužitelj je podnio žalbu protiv presude Administratīvā rajona tiese (Općinski upravni sud) na temelju razloga koji se navode u nastavku.
- 18 U prilog svojoj žalbi tužitelj tvrdi da Administratīvā rajona tiesa (Općinski upravni sud) nije analizirala okolnost da se temeljna i primijenjena istraživanja mogu provoditi u okviru ekonomske djelatnosti i u okviru neekonomske djelatnosti te da zaključak suda o izravnoj primjenjivosti Uredbe br. 651/2014 treba smatrati neosnovanim.

- 19 Kao prvo, tvrdi da latvijski zakonodavac nije utvrdio da neekonomska djelatnost predlagatelja projekta mora biti prevladavajuća niti da prihodi od takvih djelatnosti moraju biti veći od prihoda od ekonomske djelatnosti.
- 20 Kao drugo, tvrdi da zakonodavac u točki 2.7. Uredbe br. 725 upućuje na to da predlagatelj projekta mora ispunjavati zahtjeve iz Uredbe br. 651/2014. Stoga, i što se tiče primjene te odredbe, treba analizirati njezinu usklađenost s duhom i ciljem članka 2. točke 83. Uredbe br. 651/2014.
- 21 Tužitelj smatra da se Uredbu br. 725 ne može tumačiti odvojeno od Uredbe br. 651/2014. Prema njegovu mišljenju, ne može se prihvatiti tumačenje Uredbe br. 651/2014 koje bi bilo protivno tumačenju pravnih pravila koje je istaknuto u Komunikaciji Europske komisije.

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka

Ključni argumenti stranaka glavnog postupka navedeni su u dijelu naslovljenom prikaz činjenica i glavnog postupka.

Sažet prikaz obrazloženja zahtjeva za prethodnu odluku

- 22 Administratīvā apgabaltiesa (Okružni upravni sud, Latvija) treba odgovoriti na pitanje može li se tužitelja smatrati znanstvenom ustanovom koja ispunjava zahtjeve iz Uredbe br. 725 (kao i iz članka 2. točke 83. Uredbe br. 651/2014) i koja ima pravo primiti državno financiranje za provedbu istraživanja. Vijeće i Administratīvā rajona tiesa (Općinski upravni sud) smatrali su da tužitelj ne ulazi u kategoriju znanstvenih ustanova za koje je predviđena dodjela državnih potpora za provedbu temeljnih i primijenjenih istraživanja jer prihodi i troškovi od tužiteljeve ekonomske djelatnosti prevladavaju (veći su) nad приходima od neekonomskih djelatnosti. Istodobno je u sporu bitno odrediti značenje statusa člana organizacije za istraživanje, odnosno je li njegova djelatnost neprofitna ili profitna i isključuje li to bilo kakvo ostvarivanje koristi od primjene rezultata istraživanja.
- 23 Iz Zakona o Visokoj školi ekonomskih znanosti u Rigi i tužiteljevih osnivačkih akata proizlazi da je njegova djelatnost uglavnom usmjerena na provedbu obrazovnih programa i znanstvenog istraživanja.
- 24 Tužitelj smatra da njegova ekonomska djelatnost nema trgovačku svrhu i da je njegova struktura uređena tako da tužiteljev član (zaklada) ne može ostvariti nikakvu korist od primjene rezultata istraživanja.
- 25 Jedini tužiteljev član, zaklada Rīgas Ekonomikas augstskolas – Stockholm School of Economics in Riga, upisan je u Registar udruga i zaklada i glavni je cilj njegove djelatnosti javna korist jer nastoji promicati kvalitetno poduzetničko obrazovanje i znanstveni razvoj, kao i osigurati pristup njima te tako unaprijediti

gospodarski razvoj područja baltičkih zemalja i Latvije. Navedena zaklada također ima za cilj osigurati i obavljati tužiteljeve djelatnosti u Republici Latviji, osiguravajući odgovarajuće upravljanje Višom školom i prikupljanje donacija, što je nužno za djelatnost Više škole te za pružanje pomoći studentima dodjelom stipendija za pokrivanje troškova studija, kako bi se darovitim studentima baltičkih zemalja pružila mogućnost ostvarivanja koristi od konkurentnog poduzetničkog obrazovanja u blizini njihova boravišta, a u korist gospodarstva baltičkih zemalja, čime se osigurava i promiče ulazak visokokvalificiranog osoblja i mladih poduzetnika u gospodarsku strukturu Latvije, Litve i Estonije.

- 26 Stoga se može složiti s tužiteljem da se prihodi koje zaklada ostvaruje od svoje ekonomske djelatnosti mogu upotrijebiti samo za postizanje cilja utvrđenog u statutu.
- 27 Iz nacionalnih propisa proizlazi da, kako bi mogao zatražiti državno financiranje, podnositelj zahtjeva treba ispunjavati tri kumulativna uvjeta u skladu s točkom 2.7. Uredbe br. 725. Konkretno: 1. Predlagatelj projekta mora biti upisan u Registar znanstvenih ustanova; 2. navedeni predlagatelj, u skladu s pravnim pravilima kojima se uređuju njegove djelatnosti (statut, poslovnik ili osnivački akt), uglavnom mora obavljati neekonomske djelatnosti, kako su utvrđene u točki 2.9. navedene uredbe i 3. predlagatelj projekta mora odgovarati definiciji organizacije za istraživanje utvrđenoj u članku 2. točki 83. Uredbe br. 651/2014.
- 28 U točki 2.1. Komunikacije Europske komisije od 27. lipnja 2014., naslovljene „Okvir Zajednice za državne potpore za istraživanje i razvoj i inovacije” br. 2014/C 198/01 (u daljnjem tekstu: Komunikacija Komisije) utvrđuje se da su organizacije za istraživanje i širenje znanja i istraživačke infrastrukture primatelji državne potpore ako njihovo javno financiranje ispunjava sve uvjete iz članka 107. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Kako je objašnjeno u Komunikaciji o pojmu državne potpore, korisnik državne potpore mora zadovoljavati uvjete za poduzetnika, ali ti uvjeti ne ovise o njegovom pravnom statusu, odnosno o tome je li osnovan u skladu s javnim ili privatnim pravom, ili o njegovoj ekonomskoj prirodi, odnosno o tome nastoji li ostvariti dobit ili ne. Ono što je odlučujuće jest činjenica da se korisnik bavi ekonomskom djelatnošću koja se sastoji od ponude proizvoda ili usluga na određenom tržištu.
- 29 Točkom 2.1.1. Komunikacije Komisije pak se određuje da, u slučaju da se isti subjekt bavi i ekonomskim i neekonomskim djelatnostima, javno financiranje neekonomskih djelatnosti neće biti obuhvaćeno člankom 107. stavkom 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, ako je moguće jednoznačno odvojiti dvije vrste aktivnosti, njihove troškove, financiranje i prihode kako bi se djelotvorno izbjeglo unakrsno subvencioniranje ekonomske djelatnosti. Kao dokaz o prikladnoj raspodjeli troškova, financijskih sredstava i prihoda mogu služiti godišnji financijski izvještaji mjerodavnog subjekta.
- 30 U definiciji organizacije za istraživanje iz članka 2. točke 83. Uredbe br. 651/2014 nije predviđeno da organizacija za istraživanje mora postići točno određen omjer

financijskog prometa od glavne neekonomske djelatnosti. Pravom Unije utvrđuje se obveza razdvajanja financiranja i prihoda radi izbjegavanja unakrsnog subvencioniranja te obveza provjere imaju li vlasnici udjela ili ostali članovi poduzetnika pristup rezultatima koje subjekt proizvede.

- 31 Ako se budu smatrali primjerenima kriteriji koje su Administratīvā rajona tiesa (Općinski upravni sud) i Vijeće utvrdili za dodjelu potpore znanstvenoj ustanovi, u kojoj prihodi i troškovi od ekonomske djelatnosti trebaju biti proporcionalno manji od onih koji se odnose na neekonomske djelatnosti, privatne visokoškolske ustanove imat će ograničenu mogućnost primanja državne potpore za istraživanje i dopustit će se nejednakost u postupanju, s obzirom na to da su prihodi i troškovi tih ustanova koji proizlaze iz njihovih ekonomskih djelatnosti uvijek veći od prihoda i troškova javnih visokoškolskih ustanova. Konkretno, u slučaju potonjih ustanova prihodi od naplate studija knjiže se kao prihodi od neekonomske djelatnosti, dok se u slučaju privatnih visokoškolskih ustanova prihodi od naplate studija knjiže kao prihodi od ekonomske djelatnosti. Naime, ista vrsta prihoda javnih i privatnih visokoškolskih ustanova knjiži se pod dvije različite stavke, što dovodi do nejednakosti u postupanju među podnositeljima zahtjeva.
- 32 Uzimajući u obzir samo i isključivo matematičku raspodjelu postotaka koju su utvrdili Administratīvā rajona tiesa (Općinski upravni sud) i Vijeće, pravo na državno financiranje za provedbu znanstvenih istraživanja u biti se odbija privatnim visokoškolskim ustanovama. U točki 3. uvoda Komunikacije Komisije ističe se da se strategijom Europa 2020. promiče inicijativa „Unija inovacija”, čiji je cilj poboljšanje okvirnih uvjeta i pristupa financiranju za istraživanje i razvoj kako bi se osiguralo da se inovativne ideje mogu pretvarati u proizvode i usluge kojima se potiče rast i otvaranje radnih mjesta. U predmetnom slučaju valja smatrati da je tumačenje Administratīvā rajona tiese (Općinski upravni sud) i Vijeća u pogledu definicije članka 2. točke 83. Uredbe br. 651/2014 protivno ciljevima koje je utvrdila Unija i stajalištu iznesenom u Komunikaciji Komisije u odnosu na dodjelu državnih potpora. Osim toga, takva primjena pravila dovodi do nejednakosti u postupanju prema javnim i privatnim visokoškolskim ustanovama.

U uvodnoj izjavi 49. Uredbe br. 651/2014 općenito je opisan omjer u postocima u slučaju kad se infrastruktura organizacije upotrebljava uglavnom za neekonomsku djelatnost. Međutim, iz te raspodjele postotaka u pogledu infrastrukture organizacije ne može se zaključiti da se Uredbom br. 651/2014 utvrđuje je li prema definiciji organizacije za istraživanje i širenje znanja osnovano uzeti u obzir razmjernu raspodjelu financijskih doprinosa organizacije koji se odnose na prihode i troškove financiranja ekonomske i neekonomske djelatnosti kako bi se utvrdilo može li se organizacija smatrati organizacijom za istraživanje i širenje znanja u smislu Uredbe br. 651/2014.